

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Grammatica Hebraeae Chaldaeaeqve Lingvae

Aurogallus, Matthaeus

Vitebergae, 1531

VD16 G 2553

Qvarta Conivgatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69682](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69682)

מוֹפֶקֶר מוֹפְקָרִים מוֹפְקָרָה מוֹפְקָרוֹת

עֵתִיד

אֶפְקֵד יִפְקֵד תִּפְקֵד נִפְקֵד יִפְקֹד
תִּפְקֹדוּ תִפְקֹדוּ תִפְקֹדוּ תִפְקֹדוּ

Imperandi modo secundum Moſem
grammaticum caret,

תִּמְקֹר
תִּמְקֹר

Q V A R T A C O N I U G A -
T I O .

P Rimum הַתְּ seruis ſyllaba,
deinde in altera thematis li-
tera ſignum grauis pronun-
ciacionis cum ſeu huic miniſtrāt
coniugacioni. Cuius uerba tam acti-
ue quam paſſiue ſignificant perinde
F quasi

quasi communia apud latinos vel me
 dia apud græcos vt תתקלר חתפלל
 גם בי מֹשֶׁה Mosès libro quinto תהפקר
 Author in regum histo-
 ria libro primo, תתפלל אל חבית הוה,
 מֹשֶׁה Mosès libro pri: תתקלר
 ת In penultima syllaba fere semper
 locum ocupat Reperiuntur tamen
 etiam exempla cum o apice Esaias
 עמי לא תהבונן In fine oracionis ul-
 tima terminacio haud raro ab accēti-
 bus in uertitur Psalmo xcii עו
 Si in præsentì tempore tale ali-
 quod flectas verbum ה primum pel-
 litur per ב participiorum notam,
 postea per literas futurum tempus
 significantes, ubi ה tantum manet cui
 dens huius conjugationis index.

EXEMPLVM.

עבר

עבר

התפקד התפקדת התפקדתי התפקדתי
התפקדתי התפקדתי התפקדתי התפקדתי
התפקדתי

הבגוני

מתפקד מתפקדים מתפקדת
מתפקדות

¶ Punctum, quo i significatur, addi-
mus, in utroquæ & genere & nume-
ro.

עתיד

אתפקד יתפקד תתפקד נתפקד
יתפקדו תתפקדו תתפקדו תתפקדו
תתפקדנה

Formativis futuri literis, easdem
quas in prima habuerunt coniuga-
tione uoces, adscribimus.

צור

F ה

התפקד

תתפקד תתפקוד תתפקודי תתפקודנה

תתקור

תתפקד

Huic infinitiuo si addas præposicio-
nes כב & מ cum tum gerundi /
a constitues. Psalmo cvi. לתתלל
עם זהלתך

De transpositione & muta- tione literæ ת

ת formatiuus uerborum quartæ
coniugationis character, semper the-
ma ipsum præcedit, demptis quatuor
literis, quæ memoriæ adiuuandæ
gratia in uocabulis תש וז compre-
henduntur, quibus hæc eadem litera
postponitur, & aliquando uariatur,
aliquando nihil admittit uariationis,
ut

ut וְאֵתְּמַר Samuel libro secundo
 וְאֵתְּמַר לוֹ וְאֵתְּמַר מֵעוֹנֵי
 Ecce ה impediēte ש consonante,
 non præcessit. Item הִסְתּוֹפָה inuenies
 & non הִסְתּוֹפָה Psalmo lxxxv
 בְּחֵרְתִי הִסְתּוֹפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדְּוָר
 Deinde, si prima radi /
 cis, aut צ aut ו fuerit ה non solum
 transponitur, sed etiam commutatur,
 exemplum de צ, ut הַצִּטִּיר Iosyas
 וַיֵּשֶׁב גַּם הָמָּה בְּעַרְמָה וַיִּלְכְּדוּ
 לְבִי לִי וַיִּצְטִירוּ Ibi ה litera, quæ post צ locū
 occupat, in ט transijt. Verum post ו
 in ר transformatur, quæ transforma /
 tio admodum familiaris est & Chal /
 dæis & plerisq; iudæorum scriptori /
 bus, vt הַזִּמְּוֹן sic enim citatum ex /
 emplum לֹא צָבִי apud Mosē

grammaticum videbis, in quo ר ל lo-
 co non ponitur. Porro unicum tan-
 tum est verbum, ubi ה ante ו cerni-
 mus, ut הושיט Hieremias
 הושיט ידו בדרור , quod procul
 dubio euphoniae gratia factum est,
 quoniam aequae creber consonanti-
 um ac vocalium concursus orationem
 viciat.

DE ADVERBIO.

Duerbium, aliud temporis

ut היום אמש ערב בקר
 $\text{אתמול או הלהפתאום עתה}$
 $\text{שלשם מחר תשוב כבר טרם באתם}$
 $\text{עוד תמיד סלח עולם יצח}$

Aliud loci